

Aloizij Košmerlj:

Dragi Marijini otroci!

Počitnice so pri kraju. Ste zelo žalostni zato? Malo Vam je gotovo hudo, ko se spet začenja šola in šolsko delo in trpljenje. Pa se boste kmalu privadili na šolski red in boste pri šolskem delu veseli in zadovoljni. Delo ni namreč samo za težavo, delo je za človeka velik blagoslov.

Z novim šolskim letom bomo obnovili tudi svojo ljubezen do božje Matere Marije. Počitnice so kraljestvo židane volje. O počitnicah ste bili tako prosti, tako brez skrbi. Pa je marsikateri od Vas v svoji brezskrbnosti tudi na Marijo malo pozabil. Nič Vam ne očitam, mnogi ste bili tudi o počitnicah tako pridni in pobožni. Ta ali oni je pa le malo popustil. Zato bomo pa zdaj lučki Marijine ljubezni v svojih srcih novega olja prilili. Marijini otroci smo. V Marijinem vrtcu se bomo zbirali, Marijo častili, Marijo ljubili, Marijo posnemali.

Kaj Vam bo pa letos »Angelček« o Mariji pripovedoval? Marijine praznike Vam bo razlagal. Pa boste Marijo še bolj spoznali, še bolj jo boste radi imeli.

V mesecu septembru, ko se šole spet odpro, obhajamo praznik Marijinega rojstva. Marijin rojstni dan je vsako leto 8. septembra. Temu prazniku

pravimo tudi Mali Šmaren ali Mala maša. Ta praznik ni več zapovedan praznik. Kdor torej na ta dan ne gre k sveti maši ali dela hlapčevska dela, zato nima greha. Vendar pa se pobožni kristjani tega praznika zelo vesele; slovesno ga praznujejo; k sveti maši gredo in k svetim zakramentom. Saj vedo: Ta dan je rojstni dan naše ljube nebeške Matere in za rojstni dan hočejo dobri otroci svojo skrbno Mater prav posebno počastiti in razveseliti. Še Vi, otroci moji, tako naredite.

Zdaj naj Vam pa o rojstvu preblazene Device Marije nekaj povem.

Starodavne knjige pišejo takole: Takrat, ko je v Jeruzalemu že 14. leto vladal hudobni kralj Herod, je živel v Nazaretu premožen mož, po imenu Joahim. Njegova družina je bila v sorodu z mogočnim judovskim kraljem Davidom. Joahim je imel za ženo sveto Ano, ki je bila doma iz Davidovega mesta Betlehema. Oba sta bila zelo pobožna in pravična, vse božje zapovedi sta natančno spolnjevala. Svoje premoženje sta razdelila na tri dele: Prvi del sta darovala Bogu za sveti tempel v Jeruzalemu; drugi del sta razdelila med ubožce; tretji del sta pa rabila zase.

Imela pa nista nič otrok. Radi tega sta bila oba zelo žalostna in nesrečna. Dolgo sta prosila Boga, da bi jima dal otroka. Obljubila sta, da ga bosta Bogu posvetila in za božjo službo vzredila. Ljudje so ju zaničevali, ker sta bila brez otrok. Celo duhovniki ju niso marali. Rekli so: Vidva sta velika grešnika, ker vama Bog ne da nobenega otroka. V svoji veliki žalosti sta Joahim in Ana še bolj goreče prosila Boga, naj se ju usmili. Postila sta se in klicala k Bogu v solzah: »Dobri Bog, daj nama otroka!«

Tedaj je Bog uslišal njih pobožne prošnje. Na dan 8. septembra je sveta Ana rodila hčerko, ki so ji dali ime Marija. Ana je Jezusova stara mati.

Kakšno veselje je bilo tisti dan v Joahimovi hiši. V mali zibelki je ležalo drobno dete. Kakor dve zvezdici sta se svetili njegovi očesci. V neizmerni sreči sta se sklanjala nad zibelko Joahim in Ana in sta hvalila ljubega Boga za veliki dar.

Marija je bila svojim staršem vse življenje v največje veselje, v največjo tolažbo. Marija je bila kakor solnce v domači hiši.

Otroci! Ob Marijini zibelki, na Marijin rojstni dan, sklenimo prav iz dna srca: Tudi mi hočemo biti svojim staršem v veselje in v tolažbo. Ne bomo jim delali sivih las s svojo nepokorščino, ne bomo jim kopali prezgodnjega groba s svojo hudobijo. Vsak Marijin otrok mora biti kakor solnce v domači hiši.

Ta sklep bo najlepši dar, ki ga poklanjajo Marijini otroci švoji nebeški Materi za njen rojstni dan.

Podoknica.

• Prišli so, prišli
fantiči mali
in so pred hišo
tiho obstali.

»Slavica, Slavka,
sreča, veselje
naj po življenja
poti te pelje!

V roke so vzeli
note veselo
in iz grl mladih
je zadonelo:

Angelček vodi
te ljubeznivi,
dolgo še, dolgo
Bog naj te živi!»

Ko so odpeli,
so zavriskali.

Preden od gore
vrisk je odjeknil,
že kolač v hiši
fantkom je teknil!

